

[Rahbæk Møller]

var indsigt i stedet for politisk tilhørsforhold. Det synes jeg er et spørgsmål. Under alle omstændigheder: Hvis vi skal bevare et politisk tilhørsforhold, synes jeg, det skal være efter repræsentation og ikke efter en eller anden tilfældig ministers favorisering af egne venner. Vi vil kigge på det, men jeg synes, at vi skal se på hele indholdet i denne repræsentation både i banker og forsikringselskaber, før vi udvider. Men hvis vi kan gøre det og nå frem til et fornuftigt resultat, så kan vi godt støtte sådan et ændringsforslag.

Vi er selvfølgelig indstillet på et positivt udvalgsarbejde.

Kirsten Jacobsen (FP):

De dele af de tre lovforslag, som drejer sig om modernisering, om større åbenhed, om at liberalisere forsikringsloven, er Fremskridtspartiet enig med ministeren i. Jeg er også nødt til samtidig at sige, at det er et utrolig komplekst og teknisk besværligt materiale, vi har foran os, og det ville kun forplumre debatten at stå og diskutere de tekniske paragraffer. Det tror jeg man skal vente med til udvalgsarbejdet og hellere koncentrere sig om nogle mere politiske og præcise meldinger om, hvad man kan være enig i, og hvad man kan være uenig i.

Fremskridtspartiet er meget positive over for, at vi skal sige farvel til de arbejdende bestyrelsesformænd. Vi synes, det er godt, at den professionelle garde af bestyrelsesformænd efterhånden bliver en uddøende race. Men jeg vil gøre opmærksom på, at Fremskridtspartiet også meget gerne ville sige farvel til de offentlige repræsentanter. Det er en notorisk kendsgerning, som kan bevises, at de, fra de blev udnævnt og indført i lovgivningen og til dags dato, ikke har gjort nogen nytte, snarere tværtimod. De har givet en falsk tryghedsfølelse, og i og med at de er bundet af tavshedspligt, har de jo siddet dér og været en slags gidsler, som man troede man kunne have tillid til, og det kunne man ikke.

Derfor mener vi, at man hellere må få rene linier, så befolkningen ikke går rundt og tror, at der sidder en repræsentant, som varetager deres interesser, når dette ikke er tilfældet.

Så vil jeg også gerne sige, at flyttegebyrerne er vi meget utilfredse med, og vi er utilfredse med, at man ikke, når det drejer sig om pensionsforsikringer, kan ophæve den stavnsbin-

ding, som finder sted. Det har vi gjort over for kreditforeningskunder, og det burde være lige så soleklart, at folk, der er utilfredse med deres pensionsforsikringselskab, skal kunne flytte, uden at de bliver belastet med omkostninger, som er så store, at de er nødt til at blive, hvor de er, og finde sig i de forhold, der hersker på bjerget. Jeg vil gerne sige til ministeren, at de 7 pct., som Finanstilsynet tilsyneladende indtil videre har accepteret, finder vi alt, alt, alt for højt. Vi vil på det område gøre, hvad vi kan for, at det bliver lige så naturligt og lige så let at flytte sin livsforsikringspolice, som det er at flytte sit kreditforeningslån, og at det gebyr, der skal opkræves, skal være ens, uanset om det er et pensionsforsikringselskab eller en bank. Det skal simpelt hen være et gebyr, som står i rimeligt forhold til den omkostning, firmaet har med at flytte, og ikke et eller andet fagforeningsaftalt beløb, som kan blive blåstemplet på Gammel Kongevej.

Noget af det, der efter Fremskridtspartiets mening mangler i lovforslag nr. L 61, er, at ministeren skriver, at man skal smidiggøre muligheden for kapitaltilførsel, og at man skal fremme strukturtilpasningen særlig i forbindelse med fusioner og lette vedtægtsændringer, og endelig skal man udvide anvendelsesområdet for bestemmelserne for indløsningsret og -pligt. Det er bestemt ikke Fremskridtspartiets opfattelse, at de problemer har lagt nogen dæmper på fusionslysten, eller hvad der nu måtte følge, i den finansielle sektor. Det har jo nærmest været det modsatte, der har gjort sig gældende. Kapitaltilførslen har man jo også klaret let og elegant ad mange forskellige kanaler, og hvordan i alverden man skulle kunne gøre det endnu lettere, burde andre, tror jeg, end industriministeren gøre rede for, for det er nok andre kræfter, der skal til. Alle de, der sidder her i Tinget, er vist brugt.

Det, der trænges til, er, at der indføres nogle habilitetsregler, særlig for de investorer, der ikke er omfattet af de almindelige habilitetsregler. Jeg tænker her på de fonde, som er oprettet ved lov, bl.a. Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP-Fonden. Det kan ikke være rigtigt, at disse investorer uden hensyn til habilitet kan sidde og investere milliardbeløb for tvangsinddrevne midler. Det er vi nødt til at se på.

Når det drejer sig om åbenhed, er Fremskridtspartiet selvfølgelig meget, meget enig